

[Sundhedsministeren]

Fru Tove Lindbo Larsen nævnte også et andet konkret eksempel, og det var spørgsmålet om ældres benbrud. Jeg tror bestemt, der er brug for en indsats om, hvordan man kan forebygge, dels fordi det faktisk giver anledning til megen lidelse, dels fordi der faktisk er lidt ressourcer i det. Det er et meget stort felt, hvor jeg tror, der er brug for en forebyggende indsats, som man kan gribe an på forskellig måde. Man kan tage udgangspunkt i: Hvordan kan vi forebygge det, at vi kvinder af hormonale grunde får lidt mere skøre knogler? Det budskab, jeg får, når jeg stiller det spørgsmål, er, at det går ud på at være aktiv og bruge sin krop. En anden måde at lave forebyggelse på er selvfølgelig at sige, at nu skal du sørge for at holde dig hjemme og sømme tæpperne fast, så du ikke falder.

Jeg tager bare dette som et eksempel på, at der skal gøres noget, men her er det også utrolig vigtigt, hvordan vi får det budskab ud.

Jeg synes, jeg skal nævne, at man i amtligt regi nogle steder specielt har taget det op med stor succes. Det er vigtigt, at vi, når vi skal handle, spørger de steder, hvor de har gjort noget ud af det: Hvilken fremgangsmåde brugte de, og hvad gav den største succes?

Jeg vil også godt nævne, at kosten er med i de punkter, der er stillet op i redegørelsen. Der er et meget præcist punkt om et fælles oplysningsfremstød for mere ernæringsrigtig kost. Jeg tror bestemt, at det er vigtigt også at få mere information og viden herom, men også med udgangspunkt i det, der er folks realistiske dagligdag.

Jeg kan ikke lade være med at sige – det skal ikke opfattes som et oplæg til polemik – at det ikke er rigtigt, som fru Tove Lindbo Larsen siger, at alt det, vi kalder fast food, er usundt. Der er faktisk noget af den ernæring, man kan få på de steder, hvor de unge mennesker samles – også nogle af os andre – f.eks. på burgerbarer, der er vældig sundt.

Jeg tror, det er vigtigt at komme med budskaber, der tager udgangspunkt i folks realistiske dagligdag, men der er også et fremstød, som jeg nævnte før, også når vi taler om kost.

Indsatsområdet psykiske lidelser er ikke taget med som en førstprioritet. Det er ulykkerne, kræft og hjerte-kar-sygdomme. Det er ikke udtryk for, at vi ikke er meget opmærksomme på de psykiske lidelser. Det er et udtryk for, at vi nok må sige på nuværende tidspunkt, at der

ikke er den fornødne klare viden til, at vi kan formulere nogle budskaber for at få opprioriteret det indsatsområde. Vi mener faktisk, at der er brug for lidt mere viden, for at vi kan formulere nogle operationelle, nogle funktionsduelige budskaber. Derfor har vi sat det stykke arbejde i gang, at vi godt vil have lidt mere viden. Der er megen viden, men hvis vi skal ud i en konkret indsats, der hjælper og fungerer, tror jeg, det er vigtigt, at budskaberne ikke bliver for diffuse.

Hr. Carsten Andersen spørger, om justitsministeren og jeg ikke kan få et bedre parløb, og hr. Carsten Andersen havde nogle venlige bemærkninger til mig i den anledning, som jeg takker for. Jeg mener faktisk ikke, der er uoverensstemmelse mellem det lovforslag, justitsministeren har fremsat, og nogle af de betragtninger, jeg kommer med.

Jeg tror, det er vigtigt at få mere viden om de psykiske lidelser. Det er også et område, der giver mange lidelser. Det er for øvrigt også et område, der er meget ressourcekrævende, hvis vi endelig skal sammenstille de ting. Det vil vi altså forsøge at komme med nogle klare udmeldinger om.

Det er også angivet i redegørelsen, at tidsperspektivet for redegørelsen og for alt det, der er sat i gang, er to år. Så vil man få lejlighed til at drøfte, hvor langt vi er kommet.

Jeg synes, debatten her i dag viser, at der kunne være behov for at overveje, hvordan vi mere uformelt måske kunne tage nogle drøftelser om nogle af disse emner, også før to år er gået. Jeg tror, det kunne være en idé at prøve at samle op, også når vi på baggrund af høringsvar og samarbejde med amter og kommuner og private foreninger har fået endnu mere viden og endnu flere ideer til, hvordan vi får en række af disse ting ført ud i livet.

Derfor vil jeg gerne allerede nu sige, at jeg tror, det kunne være udbytterigt for alle, hvis vi, også før de to år er gået, måske på uformel facon politisk kunne drøfte nogle af de ting, som vi ikke helt, sandsynligvis heller ikke i dag, kan gå i dybden med.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg er enig med sundhedsministeren i, at det er utrolig enkle ting, der er behov for. Der er, som jeg har sagt før, ikke behov for mange store